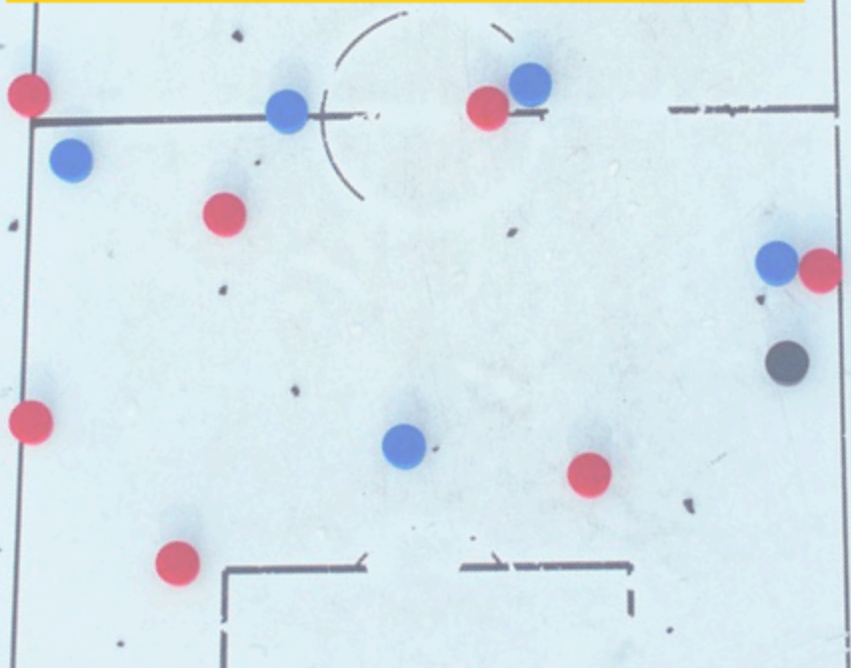

Taktyka młodzika

Systemy gry w piłce
9-osobowej

Dobrze Cię widzieć!

Cieszymy się, że jesteś tutaj z nami i chcesz zgłębić tajniki taktyki w piłce 9-osobowej. Od lat obserwujemy, że największym zainteresowaniem cieszą się przygotowywane przez nas materiały dotyczące właśnie kategorii młodzik. Wcale nas to nie dziwi.

Piłka 9-osobowa to most łączący dwa światy – beztroską grę dziecięcą i złożoną piłkę 11v11. To właśnie w tym formacie młodzi piłkarze zaczynają naprawdę rozumieć, czym jest taktyka, jak ważna jest współpraca w zespole oraz jakie znaczenie ma decyzja poza centrum gry na boiskowe wydarzenia.

Przejście z piłki dziecięcej, gdzie gra się w formatach 5v5 czy 7v7, do gry 9-osobowej, to ekscytujący czas zarówno dla zawodników, jak i dla trenerów. To etap, w którym młodzi piłkarze zaczynają nabierać świadomości taktycznej. Z reguły ich gra staje się już mniej chaotyczna, a staje się bardziej zorganizowana.

W formacie 9v9 boisko jest większe, a ilość zawodników zwiększa się, co wprowadza elementy gry bliższe tym z piłki 11-osobowej. Zawodnicy muszą nauczyć się radzić sobie z większą przestrzenią, lepiej rozumieć pojęcia takie jak szerokość, czy głębokość ataku.

Dla trenerów piłka 9-osobowa to również ekscytujący moment. To szansa na wprowadzenie bardziej zaawansowanych treningów taktycznych, rozwijanie indywidualnych umiejętności zawodników oraz budowanie silnych podstaw dla przyszłych sukcesów zawodników w piłce 11-osobowej.

Niniejszy ebook ma na celu nie tylko przedstawienie najpopularniejszych systemów taktycznych w piłce 9-osobowej, ale również dostarczenie narzędzi i wskazówek, które pomogą trenerom i zawodnikom w maksymalnym wykorzystaniu ich potencjału na tym etapie piłkarskiego szkolenia.

Zapraszamy do lektury!

.... i pamiętaj.

Najlepsi trenerzy uczą się każdego dnia!

Odwiedzaj nasze platformy edukacyjne akademia.treningdzieci.pl oraz treningdzieci.pl/sklep

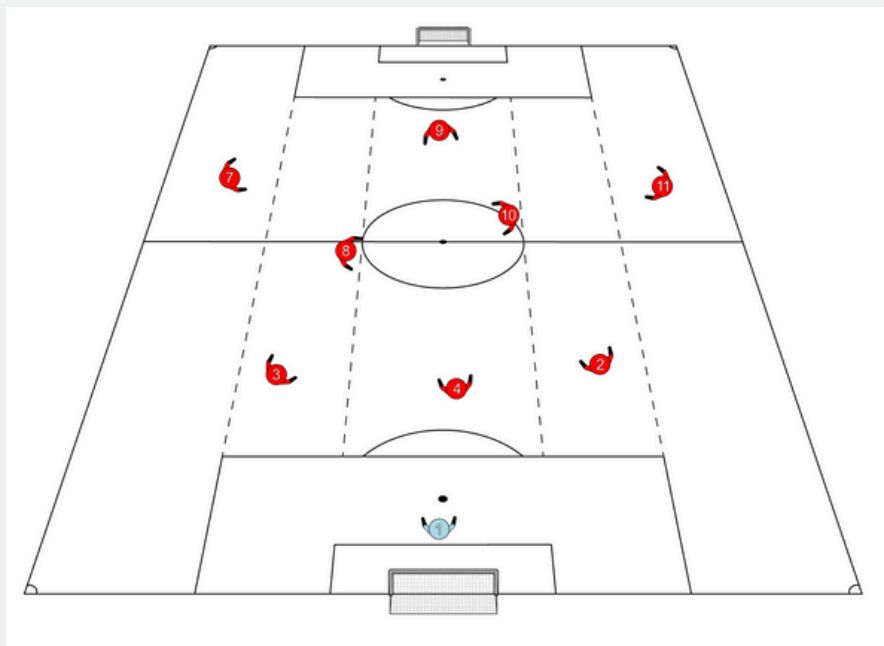
ROZDZIAŁ TRZECI

1-3-2-3

System 1-3-2-3

System 1-3-2-3 to jedno z najczęściej wybieranych ustawień w piłce 9-osobowej. Należy również do tych najbardziej ofensywnych, ponieważ duża liczba graczy z przodu powoduje, że łatwiej jest tworzyć sytuacje bramkowe.

System jest skonstruowany w taki sposób, aby maksymalizować obecność w strefie ataku, jednocześnie zapewniając odpowiednią liczebność w obronie. Trzech obrońców daje równowagę w obronie, podczas gdy dwóch pomocników działa jako pomost między obroną a atakiem, wspierając obie formacje. Skrzydłowi są kluczowi w tworzeniu szerokości ataku, a środkowy napastnik zapewnia wysokość gry, co utrudnia zadanie obrońcom rywali.

To ustawienie jest szczególnie korzystne dla zespołów, które mają szybkich i technicznych skrzydłowych oraz silnego napastnika, który potrafi wykańczać akcje. System 1-3-2-3 pozwala również na płynne przechodzenie między defensywą a ofensywą, co jest kluczowe w piłce nożnej młodzieżowej, gdzie częstotliwość występowania faz przejściowych jest bardzo duża.

Mocne strony	Słabe strony
<p>System 1-3-2-3 pozwala na naturalną realizację zasady szerokości gry (zawodnicy z pozycji 7 i 11), dzięki czemu można skutecznie stworzyć przestrzeń w bocznych sektorach boiska na grę 1v1.</p>	<p>Szerokie ustawienie i ofensywne założenia skrzydłowych mogą prowadzić do luk w defensywie. Jest to szczególnie groźne w przypadku szybkich kontrataków przeciwnika – zwłaszcza jeśli te będą prowadzone bocznymi sektorami.</p>
<p>Ofensywne usposobienie. Możliwość podłączenia się środkowych pomocników i bocznych obrońców sprawia, że w ofensywie pojawia się wiele możliwości.</p>	<p>System wymagający dobrego przygotowania fizycznego. Boczni obrońcy, pomocnicy i skrzydłowi, muszą mieć dobrą kondycję, aby efektywnie wspierać zarówno obronę, jak i atak. System ten może być wyczerpujący dla młodszych zawodników, którzy mogą mieć trudności z utrzymaniem intensywności przez cały mecz.</p>
<p>Trzech obrońców i dwóch środkowych pomocników pomaga drużynie grać kompaktowo w fazie bronięcia</p>	<p>System 1-3-2-3 wymaga dobrej znajomości taktyki i zrozumienia gry od zawodników, co może być wyzwaniem dla młodszych i mniej zaawansowanych graczy. Dotyczy to przede wszystkim pozycji 2,3 (zawężanie w obronie) oraz 8,10 (rotacje, asekuracja, wsparcie).</p>
<p>Obniżenie pozycji przez skrzydłowych sprawia, że drużyna może bronić się w ustawieniu 1-3-4-1</p>	<p>Środkowy obrońca często będzie znajdował się w grze 1v1.</p>
<p>Dwóch pomocników ustawionych obok siebie działa jak łącznik między obroną a atakiem, co pozwala na płynne przechodzenie między tercjami. Zachęca to również zespół do budowania akcji od tyłu.</p>	
<p>System ten sprzyja grze ofensywnej, co może być atrakcyjne dla zespołów pragnących dominować na boisku.</p>	

Charakterystyka pozycji

Bramkarz

W systemie z trójką obrońców bramkarz odpowiedzialny jest w dużej mierze za asekurację. Dotyczy to asekuracji ofensywnej, kiedy tworzy on bezpieczną linię podania, a często również jest graczem odpowiedzialnym za zmianę strony prowadzenia atak - kiedy środkowy obrońcy nie ma takiej możliwości.

Bramkarz odpowiada również za asekurację defensywną - przede wszystkim środkowego obrońcy. Ten często pozostawiony jest 1v1 z napastnikiem rywala, co wymusza na bramkarzy wysokie ustawienie i przecinanie dłuższych podań, kierowanych za plecy broniących.

Istotne są również jego umiejętności komunikacyjne. Brak odpowiedniego zabezpieczenia pozycji podłączających się bocznym obrońców lub wbiegający z drugiej linii środkowy pomocnik rywala to sytuacje, które w pierwszej kolejności dostrzega centralnie ustawiony bramkarz.

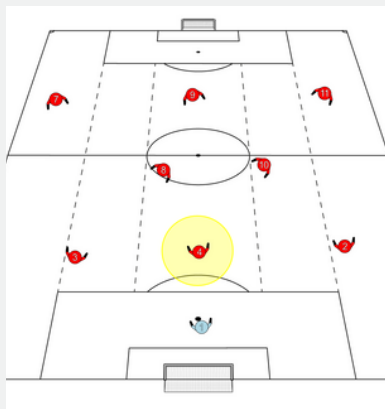

Środkowy obrońca (pozycja numer 4/5)

Kluczowa postać w systemie 1-3-2-3. Powinien charakteryzować się przede wszystkim bardzo dobrą grą 1v1 w bronieniu. Ten fragment meczu będzie występował stosunkowo często - zwłaszcza moment, gdy przeciwnik będzie plecami do obrońcy. Umiejętne podejmowanie decyzji o momencie odbioru, wyprzedzeniu lub obniżeniu pozycji będzie miało duże znaczenie dla skuteczności gry na pozycji 4/5.

Środkowy obrońca w systemie 1-3-2-3 musi również bardzo dobrze rozumieć koncept piłki otwartej/zamkniętej, aby prawidłowo skrać lub wydłużać pole gry.

Nie bez znaczenia są również umiejętności w budowaniu gry. Ta odbywać się będzie przede wszystkim przez podanie piłki, rzadziej przez jej prowadzenie.

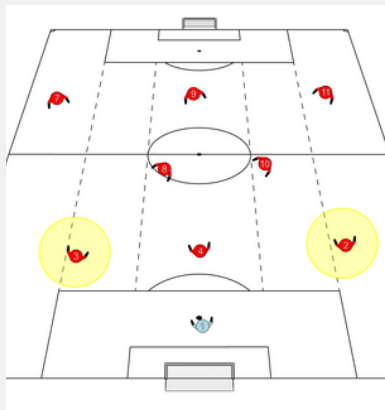

Boczni obrońcy (2/3)

Rolę bocznych obrońców w systemie 1-3-2-3 można rozumieć dwojako. W pierwszym jest to pozycja gracza na pozycji półbocznego środkowego obrońcy w klasycznym ustawieniu z trójką w obronie - wówczas więcej czasu przebywają oni w półprzestrzeniach. Innym rozwiązaniem są klasyczni boczni obrońcy ustawieni szeroko.

W obu przypadkach kluczową kompetencją taktyczną jest umiejętność zawężania w kierunku środkowego obrońcy. Zbyt szerokie ustawienie w fazie bronienia może powodować, że przestrzeń między środkowym obrońcą, a zawodnikiem 2/3 będzie zbyt duża, co ułatwia wykonywanie działań ofensywnych rywalem.

W fazie atakowania, boczni obrońcy często wykonują obiegi wewnętrzne i zewnętrzne dla graczy ustawionych skrzydłach. W ten sposób tworzą przewagę liczebną w sektorze bocznym.

Środkowi pomocnicy (6/8/10)

Pełniący rolę łączników pomiędzy obroną a atakiem środkowi pomocnicy powinni charakteryzować się wysokim stopniem rozumienia gry. Obejmują one przede wszystkim obszar decyzji o podłączeniu się do akcji ofensywnej, a pozostaniem w strefie lub asekuracji ataku - identyfikacja przewagi, równowagi i niedowagi.

Środkowi pomocnicy odgrywają również kluczową rolę przy budowaniu akcji od tyłu, często grając w pojedynku 1v1 z rywalem na ich plecach. To ważna umiejętność, którą należy rozwijać, ponieważ w trakcie spotkania jest wykorzystywana często..

Grający obok siebie pomocnicy mogą pełnić na boisku różne funkcje. W duecie może być dwóch graczy o charakterystyce '8', która jest w stanie pracować na całej długości i szerokości boiska lub duet zawodników '6' i '10', gdzie jasny będzie podział obowiązków - kto częściej odpowiada za akcje ofensywne, a kto za defensywne.

Skrzydłowi 7/11

Odpowiedzialni za realizację zasady szerokości w ataku. Z reguły są to zawodnicy o dużej dynamice i wysokich umiejętnościach gry 1v1.

Ich rola nie powinna się jednak ograniczać jedynie do szerokiego ustawienia. Warto nauczać ich również zejścia do półprzestrzeni, gdzie możliwe jest szukanie małej gry z napastnikiem i pomocnikami.

Gracze na tej pozycji powinni dobrze rozumieć koncepty takie jak szerokość vs wcięcie oraz koncept piłki otwartej/zamkniętej, dzięki którym są w stanie podejmować skuteczniejsze decyzje, kiedy dać zawodnikowi z piłką wsparcie utrzymujące, a kiedy wykonać ruch za plecy obrońców.

W fazie bronienia, skrzydłowi powinni pomagać bocznym obrońcom, aby unikać sytuacji, w których są oni narażeni na pojedynki 1v2.

Napastnik (9)

Osamotniony napastnik w systemie 1-3-2-3 odpowiedzialny jest przede wszystkim za obecność w polu karnym rywala - zwłaszcza, kiedy piłkę posiadają skrzydłowi. Musi być również bez przerwy gotowy do ścigania z obrońcami do zagrywanych z linii obrony lub pomocy piłek.

Rzadziej angażowany jest w budowanie akcji przez zejście niżej. Warto natomiast u młodych napastników rozwijać umiejętność tworzenia przestrzeni dla siebie i partnerów - na przykład przez umiejętne zejście do boku lub do linii pomocy, tylko by wyciągnąć kryjącego go obrońcę.

Napastnik w tym ustawieniu bardzo często wchodzi w pojedynki 1v1 z przeciwnikiem na plecach. Niezbędna będzie więc umiejętność utrzymania się przy piłce lub umiejętność odwrócenia się z rywalem na plecach.

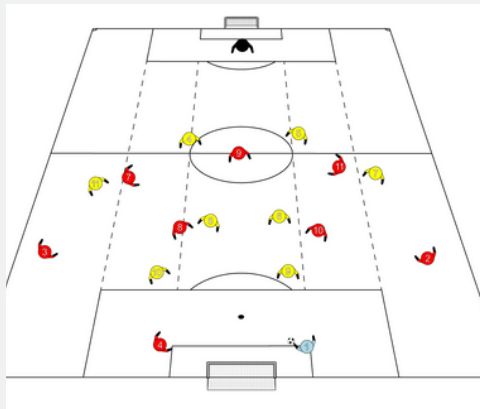

Wybrane rozwiązania funkcjonalne

W tym rozdziale przedstawimy kilka rozwiązań funkcjonalnych, które można wykorzystać w zespołach grających w ustawieniu 1-3-2-3.

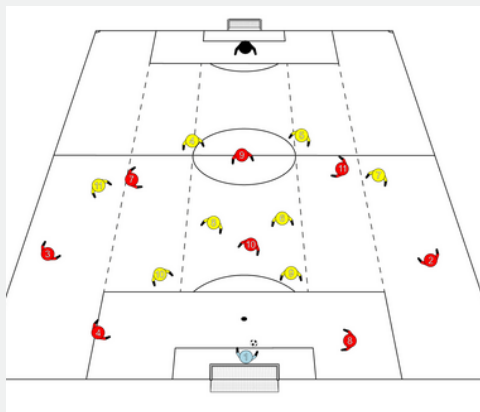
Dobrym sposobem na stworzenie przewagi liczebnej w fazie otwarcia gry jest aktywne wykorzystanie bramkarza. W ten sposób drużyna otwierająca grę posiada jednego gracza więcej, co utrudnia drużynie pressującej odebrać piłkę.

W takim rozwiązaniu, za realizację zasady szerokości odpowiadają gracze z pozycji 2/3, a skrzydłowi schodzą do półprzestrzeni, gdzie szukają miejsca na otrzymanie bezpośredniego podania od obrońcy lub bramkarza.

Często stosowanym rozwiązaniem przy otwarciu gry w systemie 1-3-2-3 jest zmiana struktury na 1-2-3-3.

Wówczas w rolę drugiego środkowego obrońcy wciela się boczny obrońca, a jego miejsce przy linii bocznej zajmuje jeden ze środkowych pomocników. Alternatywnie do otwarcia gry schodzi jeden ze środkowych pomocników, aby stworzyć nie tylko przewagę ilościową, ale również jakościową.

W fazie budowania gry, stworzenie przewagi liczebnej możliwe jest przez zejście jednego z pomocników środkowych do linii obrony.

Dzięki temu, boczny obrońca idzie wyżej, a miejsce w półprzestrzeni zajmuje skrzydłowy, dając zawodnikowi z piłką dodatkową opcję zagrania progresywnego. Jeśli pociągnie za sobą obrońcę, stworzy tym samym miejsce na wbiegnięcie za plecy dla bocznego obrońcy.

Sposobem na stworzenie przestrzeni za plecami broniących (w sektorze centralnym) jest zejście zawodnika grającego na pozycji numer 9 do rozegrania piłki. Takich ruch powinien być natychmiastowym sygnałem dla środkowych pomocników lub jednego ze skrzydłowych, że możliwe jest zaatakowanie wolnej przestrzeni.

Warto korzystać również z mobilności zawodników ustawionych na pozycji środkowych pomocników. Sygnałem dla nich na wbiegnięcie na prostopadłe zagranie od skrzydłowego powinno być podanie do gracza 7/11 oraz pojawiające się miejsce między bocznym obrońcą a środkowym.

Może to występować stosunkowo często, zwłaszcza jeśli oba zespoły grają w ustawieniu 1-3-2-3.

